

mibledede Del af Befolkningen, dels derigjennem, at Tolden paa Livsforbrødenheder nedfattes eller ophæves, og dels derigjennem at Beskyttelsen nedfattes, thi Beskyttelsen er i mange Tilfælde en for den ubemidlede Del af Befolkningen særdeles trykkende Skat. Disse 3 Formaal maa, antager jeg, ogsaa være de, som Thinget maa rette sine Bestræbelser paa, og i saa Henseende kan jeg ikke se rettere, end at man maa kunne komme til en Forstaaelse ikke blot her i Salen, men ogsaa for en væsentlig Del med Regjeringen og det andet Thing. Det første Formaal, at lette Industrien gjennem en Nedsættelse eller Ophævelse af Tolden paa Raastoffer, er jo en Bestræbelse, som ogsaa fra det andet Things og Regjeringens Side er anerkjendt som Formaal. Ganste vist foreligger der forskellige Opfattelser; jeg antager, at vi ville komme til at gaa noget videre end det andet Thing, men en saa absolut Forskjel, at man ikke skulde kunne naae til en Overensstemmelse eller Forstaaelse, tror jeg dog ikke, der er. Den væsentlige Forskjel, der maaske vil komme til at være imellem os og de Retninger, der ere repræsenterede i det foreliggende Toldlovsforslag, vil vel komme til at angaa Tolden paa uforarbejdet Træ, idet Regjeringen jo kun har foreslaaet den nedsat med $\frac{1}{3}$ af det tidligere Beløb, medens tidligere Forslag fra dette Things Side, ogsaa det Forslag, jeg tillod mig at indbringe for et Par Aar siden, gik ud paa fuldstændig at ophæve Tolden paa denne Vare, medens en mindre Told blev tilbage paa forarbejdet Træ, og saa er der maaske ogsaa en anden Position, hvor der kan være Tale om en større finantziel Forskjel, nemlig Tolden paa Farvestoffer, som vi dengang foreslog at lade bortfalde. Jeg antager, at for begge disse Positioners Vedkommende vil Folkethinget anse det for nødvendigt at holde paa Toldens fuldstændige Ophævelse i Betragtning af den store Betydning, disse have for Industrien; men selv med denne Forskjel i Opfattelse er der ikke Grund til at antage, at en Forhandling om Toldloven skulde være overflødig eller ufruktbar. Noget vanskeligere synes Sagen at stille sig med Hensyn til Skibsafgiften. Der har Folkethinget saa tidt udtalt sig for fuldstændig Ophævelse, medens det andet Thing har udtalt sig for Bibeholdelse; men at det ikke skulde være en Sag, med Hensyn til hvilken det ikke til Syvende og Sidst ogsaa skulde kunne opnaas, at det andet Thing gav efter, anser jeg dog for usandsynligt. Det er saa gennemgaaende anerkjendt, jaavel fra videnskabelig Side som fra praktiske Folks Side hertilands, at Skibsafgiften er en urimelig og Handelen hæmmende Skat,

at en virkelig Modstand derimod ikke i Længden vil kunne hævedes. Jeg tror derimod, at Vanskeligheder ville komme paa det tredje Punkt. Den Bestræbelse, som det fra alle Sider er anerkjendt bør være tilstede ved Behandlingen af Toldloven, nemlig at lette Afgiften paa Livsforbrødenheder, opfattes jo meget forskjellig af det andet Thing og Regjeringen paa den ene Side og af os paa den anden. Vi have for det Første altid betragtet Beskyttelsen som Noget, man burde se at komme bort fra. Men med Hensyn til denne Side af Sagen og de Byrder, der opstaa af Beskyttelsen for Befolkningen, da vil Vanskeligheden muligen ikke komme til at træde saa skarpt frem, som den tidligere vilde have gjort, thi medens vi fra vor Side vel holde paa Indstrænkning i Beskyttelse, tro vi dog ikke, at Diebliffet er egnet til at rejse en stor principiel Strid om Spørgsmaalet: Frihandel eller Beskyttelse. Den Nedsættelse af Beskyttelse, der bør finde Sted som Følge af, at Tolden paa visse Raastoffer falder bort, vil jo vel alle være enige om, og en yderligere Nedsættelse paa andre Varer, hvor Beskyttelse er almindelig anerkjendt for at være for stor, vil man vel ikke gjøre afgjørende Indvendinger mod, f. Ex. Beskyttelse for Papir, Fajance, Glas o. s. v. Det er Punkter, hvor vi vel jagtens ville gaa noget videre end Regjering og Landsting, men det er dog ikke der, Hovedvanskelighederne ville komme frem. Heller ikke er det de enkelte Positioner under Livsforbrødenheder, der ville afgive Grund til, at man maaske ikke naaer at blive enig om Loven. Jeg skal vel nævne, at jeg tror, man bør gaa betydelig videre, end sket er i Landstinget, f. Ex. ved at lade Tolden paa Kaffe falde helt bort, og vi bør vist altsaa i saa Henseende ogsaa gaa videre end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage), der mente, at man her kunde nøies med at nedsætte Tolden til det Halve — jeg antager forresten, at det væsentlig var finantzielle Grunde, der bevægede det ærede Medlem til ikke at gaa videre; thi jeg tror, at fra Skatteherdernes Synspunkt maa det hævdes, at, skal man lette disse Byrder ved at forandre Tolden paa Livsforbrødenhederne, er det nødvendigt saa vidt muligt at lade den falde bort og ikke kun at nedsætte den. En Nedsættelse vil nemlig i Almindelighed ikke medføre nogen stor Fordel for Befolkningen. Der kan røfferes, hvad oftere gjøres gjældende, at Nedsættelsen gaar i Mellemhandlernes Lomme, idet den bliver for lille til at mærkes. Skal der opnaas Noget, maa Ophævelsen være total; en total Ophævelse af Tolden paa en Forbrødenhedsgjensstand som